

Muzeum Polskich Formacji Granicznych

<https://muzeumsg.strazgraniczna.pl/muz/formacje-ochrony-granic/biografie/1918-1939/kadra/u-z/mieczyslaw-zygmunt/9715,Mieczyslaw-Zygmunt.html>
2024-07-16, 15:16

plk w st. spocz. **Mieczysław Zygmunt** urodził się 26 sierpnia 1912 r. w Miropolu k. Żytomierza. Jego ojciec Walenty służył w policji konnej, matka Maria zajmowała się domem. Miał czworo rodzeństwa, dwoje zmarło w wieku dziecięcym. W czasie I wojny światowej przebywał z ojcem na froncie. Po zakończeniu wojny zaczął uczęszczać do szkoły u Užyczy. W międzyczasie przeprowadził się z ojcem do Starej Wsi w okolicach Pińska. Szkołę Powszechną ukończył w Tyszowcach, a następnie rozpoczął naukę w Szkole Rolniczo-Leśnej w Szubkowie koło Równego. Po skończeniu edukacji nie znalazł pracy w zawodzie leśnika, ostatecznie trafił do Mikaszewicz, gdzie pracował jako kelner.

W 1934 r. został powołany do wojska, otrzymał przydział do 23 pułku piechoty we Włodzimierzu Wołyńskim. Po sześciu miesiącach przeniesiono go do Korpusu Ochrony Pogranicza. Początkowo trafił do znanych mu Mikaszewicz, gdzie stacjonowały odwoły Batalionu KOP „Sienkiewicz”. Stamtąd skierowano go do Szkoły Podoficerskiej KOP w Starej Wilejce na półroczne szkolenie. Po jego ukończeniu w 1935 r. został mianowany kapralem i skierowany na stanowisko zastępcy dowódcy strażnicy „Pustyłki” w 21 Batalionie KOP „Niemenczyn” na granicy polsko-litewskiej. Obowiązkową służbę wojskową ukończył w 1936 r., a po opuszczeniu szeregów KOP rozpoczął pracę w firmie drzewnej w Łucku. Starał się o przyjęcie do wojska w charakterze podoficera zawodowego.

Z dniem wybuchu II wojny światowej został zmobilizowany i skierowany do 135 pp, wchodzącego w skład 35 DP. Został dowódcą sekcji ckm. W czasie walk w rejonie Osowca został ranny. Przebywał w szpitalu w Pińsku, który po 17 września zajęli Rosjanie. Udało mu się zbiec i przedostać do Zamościa. Nawiązał tam kontakt ze Związkiem Walki Zbrojnej i trafił do leśnego oddziału. W 1943 r. ukończył Szkołę Podchorążych Rezerwy Armii Krajowej i otrzymał stopień podporucznika. Przybrał pseudonim „Szafran”. W okresie okupacji dowodził 1 plutonem szturmowym 21 kompanii dowodzonej przez por. Jana Kulika. Kompania działała w rejonie Tyszowiec i podlegała 9 pp Leg. Armii Krajowej. W 1944 r. uczestniczył w akcji „Burza”.

Po zakończeniu wojny podjął pracę jako leśniczy, przez pewien czas utrzymywał jeszcze swoich ludzi w konspiracji. Sam pod przybranym nazwiskiem wyjechał do Kołobrzegu. W 1947 r. po ogłoszonej amnestii ujawił się, nie wspominając jednakże o działalności w Armii Krajowej. Po kilku latach fakt ten został ujawniony przez nieznaną osobę, przez co w 1952 r. wystąpił o „akt łaski”. Pod koniec roku wezwano go do Prokuratury Wojewódzkiej w

Lublinie, gdzie został przesłuchany w charakterze podejrzanego i zwolniony. Ostatecznie w maju 1953 r. jego sprawę zakończono, nie wszczynając żadnego postępowania. W 1953 r. podjął pracę w Powiatowym Związku Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Kołobrzegu.

W 1975 r. przeszedł na emeryturę i poświęcił się pracy społecznej. Wstąpił do Związku Bojowników o Wolność i Demokrację, współpracował z Centralnym Ośrodkiem Szkolenia Straży Granicznej w Koszalinie. W 2012 r. otrzymał nominację do stopnia pułkownika.

Opracowano na podstawie artykułu **W. Grobelskiego**, „Pułkownik w st. spocz. Mieczysław Zygmunt. Pro fide et patria”, Biuletyn Centralnego Ośrodka Szkolenia nr 1-2/2012, s. 219-244.

Tekst dostępny na stronie MPFG w dziale „Publikacje”.

[Pokaż opis pliku](#)

[Pokaż opis pliku](#)

[Pokaż opis pliku](#)

[Pokaż opis pliku](#)

[Pokaż opis pliku](#)

[Pokaż opis pliku](#)